Lietas Nr. A420472512
Lietas arhīva Nr. AA43-0742-14/10

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2014.gada 6.maijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:

tiesnese referente M.Osmane,

tiesneši V.Poķis un A.Šteinberga

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz sabiedrības ar ierobežotu atbildību „SL Namu serviss" pieteikumu par Rīgas domes priekšsēdētāja 2012.gada 4.jūnija lēmuma Nr.1-43/RD-12-1837nd atcelšanu, sakarā ar Rīgas domes apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 14.decembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rīgas domes (turpmāk arī – atbildētāja) Pašvaldības ieņēmumu pārvaldes maksāšanas paziņojumu par nekustamā īpašuma nodokli 2012.gadam Nr.PIPN-12-1231740AL/05-07 SIA „Saimnieki Jums" (pēc nosaukuma maiņas 2012.gada 4.jūnijā – SIA „SL Namu Serviss") paziņots nekustamā īpašuma nodokļa (turpmāk – NĪN) apmērs par tās objektiem Rīgas pilsētā – Ls 781,36.

Nepiekrītot aprēķinātajam NĪN apmēram, pieteicēja vērsās Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvaldē, lūdzot to pārrēķināt.

Ar Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvaldes 2012.gada 26.marta lēmumu Nr.PIP-12-4029-Ls/05-07/12-123174-AL maksāšanas paziņojums atstāts negrozīts.

[2] Ar Rīgas domes priekšsēdētāja 2012.gada 4.jūnija lēmumu Nr.1-43/RD-12-1837nd (turpmāk – Lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

Lēmums pamatots šādi.

[2.1] Likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 4.panta $1.^1$daļā noteikts, ka nekustamā īpašuma nodokļa administrēšanai izmanto nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā reģistrētos datus. Līdz ar to NĪN aprēķinam izmantojama informācija par NĪN objektiem, pamatojoties uz Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmas datiem.

Saskaņā ar Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmas datiem nedzīvojamās telpas Rīgā, Jasmuižas ielā 18 k-1-100, kadastra apzīmējums 0100-121-2895-001-100, platība 109,10 m^2, lietošanas veids ir „1274 Cita, iepriekš neklasificēta telpu grupa", savukārt nedzīvojamās telpas – autostāvvietas Rīgā, Jasmuižas ielā 18 k-1-101, kadastra apzīmējums 0100-121-2895-001-101, platība 758,90 m^2, lietošanas veids ir „1242 Garāžas telpu grupa".

[2.2] Likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 1.panta pirmā daļa nosaka, ka ar nekustamā īpašuma nodokli apliek ķermeniskas lietas, kuras atrodas Latvijas Republikas teritorijā un kuras nevar pārvietot no vienas vietas uz otru, tās ārēji nebojājot, – zemi, ēkas, tajā skaitā kadastra informācijas sistēmas reģistrētas, bet ekspluatācijā nenodotas ēkas, un inženierbūves, izņemot šā panta otrajā daļā minēto nekustamo īpašumu.

Saskaņā ar likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 3.panta pirmās daļas 1.punktu nekustamā īpašuma nodokļa likme zemei, ēkām vai to daļām, izņemot šīs daļas 2.punktā un šā panta $1.^2$daļā minētajiem nekustamā īpašuma nodokļa objektiem, inženierbūvēm ir 1,5 procenti no nekustamā īpašuma kadastrālās vērtības.

Likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 3.panta pirmās daļas 2.punkts nosaka, ka nekustamā īpašuma nodokļa likme dzīvojamām mājām neatkarīgi no tā, vai tās ir vai nav sadalītas dzīvokļu īpašumos, dzīvojamo māju daļām, telpu grupām nedzīvojamās ēkās, kuru funkcionālā izmantošana ir dzīvošana, kā arī telpu grupām, kuru funkcionālā izmantošana ir saistīta ar dzīvošanu (garāžām, autostāvvietām, pagrabiem, noliktavām un saimniecības telpām), ja tās netiek izmantotas saimnieciskās darbības veikšanai, ir: a) 0,2

procenti no kadastrālās vērtības, kas nepārsniedz 40 000 latu; b) 0,4 procenti no kadastrālās vērtības daļas, kas pārsniedz 40 000 latu, bet nepārsniedz 75 000 latu; c) 0,6 procenti no kadastrālās vērtības daļas, kas pārsniedz 75 000 latu.

[2.3] Sākotnējā lēmumā ir pamatota atsauce uz Komerclikuma 1.panta otro un trešo daļu, kas nosaka, ka komercdarbība ir atklāta saimnieciskā darbība, kuru savā vārdā peļņas gūšanas nolūkā veic komersants. Komercdarbība ir viens no uzņēmējdarbības veidiem.

[2.4] Attiecībā uz nekustamā īpašuma izmantošanu saimnieciskajā darbībā atbildētāja norāda, ka tiesību normas nenosaka, ka saimnieciskās darbības veikšanas fakts jākonstatē konkrētajā nekustamajā īpašumā, bet gan jākonstatē, vai īpašums netiek izmantots saimnieciskās darbības procesā.

[2.5] Tā kā pieteicēja tās īpašumā esošās nedzīvojamās telpas izmanto saimnieciskās darbības veikšanai, NĪN aprēķinam piemērojama nodokļa likme 1,5 procenti.

[3] 2012.gada 3.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicējas pieteikums par Lēmuma atcelšanu.

Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[3.1] Pieteicējas nekustamais īpašums Rīgā, Jasmuižas ielā 18, k-1-100, ir labiekārtots trīsistabu dzīvoklis, un nekustamā īpašuma Rīgā, Jasmuižas ielā 18, k-1-101 telpas 2/43 domājamās daļas ir autostāvvieta un saimniecības telpa, kas funkcionāli saistītas ar 100.dzīvokli daudzdzīvokļu dzīvojamajā mājā (turpmāk – Telpas), līdz ar to saskaņā ar likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 3.panta pirmās daļas 2.punktu dzīvoklis, autostāvvieta, saimniecības telpa ir apliekamas ar nekustamā īpašuma nodokli atbilstoši „a" – „c" apakšpunktos noteiktajam, proti, 0,2% - 0,6% apmērā no kadastrālās vērtības, jo neviena no minētajām telpām – ne dzīvoklis, ne autostāvvieta, ne saimniecības telpa netiek izmantotas pieteicējas saimnieciskās darbības veikšanai. Turklāt iepriekš minētais dzīvoklis un telpas ir nodotas bezatlīdzības lietošanā fiziskai personai, ar kuru 2011.gada 15.novembrī tika noslēgts attiecīgs līgums.

[3.2] Lēmumā nav neviena pamatota argumenta, kas ļautu secināt, ka pieteicējas Telpās tiek veikta kāda saimnieciskā darbība.

[3.3] Lēmumā nav norādīti argumenti, kādēļ likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 1.panta ceturtajā daļā uzskaitītie izņēmumi nav attiecināmi uz pieteicēju.

[4] Administratīvā rajona tiesa ar 2012.gada 14.decembra spriedumu pieteikumu apmierināja.

Spriedums pamatots šādi.

[4.1] Tiesa konstatē, ka lietā ir strīds par to, vai pieteicējai kā juridiskai personai pamatoti uzlikts pienākums maksāt NĪN, piemērojot, 1,5 procentu nodokļa likmi par Telpām. Lietā strīds ir par NĪN likmes apmēru, vai piemērojama 1,5 procentu likme no Telpu kadastrālās vērtības, vai likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 3.panta pirmās daļas 2.punktā noteiktās nodokļa likmes.

Tiesa secina, ka lietā nav strīda par NĪN objektu – proti, par to, ka par nedzīvojamo telpu grupām un citām telpu grupām, kā arī ēku daļām, kuru funkcionālā izmantošana ir saistīta ar dzīvošanu (tajā skaitā, garāžām vai autostāvvietām), ir maksājams NĪN.

[4.2] No likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 3.panta pirmās daļas 1. un 2.punkta, 1.panta ceturtās daļas un 3.panta devītās daļas izriet, ka likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 3.panta pirmās daļas 2.punktā noteiktā NĪN likme ir piemērojama dzīvojamām un ar dzīvošanu funkcionāli saistītām telpām, ja tās netiek izmantotas saimnieciskās darbības veikšanai. Tiesas ieskatā, minētā tiesību norma nozīmē, ja primārā šo telpu izmantošana ir saimnieciskās darbības veikšanai, proti, šajās telpās tiek veikta saimnieciskā darbība, NĪN aprēķināms saskaņā ar likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 3.panta pirmās daļas 1.punktu.

Tāpat no iepriekš minētajām tiesību normām izriet, ka likumā „Par nekustamā īpašuma nodokli" nav nošķirti nodokļu maksātāji pēc to tiesiskā statusa – vai tā ir juridiska persona vai fiziska persona, nodokļa likmes piemērošanas noteikumi neatšķiras. Tāpat arī pienākums paziņot pašvaldībai par saimnieciskās darbības uzsākšanu likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 3.panta pirmās daļas 2.punktā norādītajos objektos – dzīvojamās mājās vai to daļās; nedzīvojamo ēku daļās vai citās telpu grupās, nav atkarīgs no nodokļa maksātāja tiesiskā statusa, bet gan no tā, vai attiecīgajā nekustamajā īpašumā tiek veikta saimnieciskā darbība.

[4.3] Lēmumā nav norādīti faktiskie apstākļi, kas liecinātu, ka pieteicēja Telpas izmanto saimnieciskajai darbībai, bet gan norādīts, ka saimnieciskās darbības veikšana izriet no apstākļa, ka telpas ir komersanta īpašumā.

Tiesas ieskatā, no likumā „Par nekustamā īpašuma nodokli" ietvertajām tiesību normām neizriet, ka uz jebkuru juridiskajai personai piederošu vai valdījumā esošu nekustamo īpašumu būtu attiecināms tāds ēkas (tās daļas) vai telpu statuss, kāds tiek piemērots telpām, kurās tiek veikta saimnieciskā darbība. Proti, šī likuma normas neparedz prezumēt, ka juridiskajai personai piederošs nekustamais īpašums ir uzskatāms par tādu, kas tiek izmantots saimnieciskās darbības veikšanai, – kamēr netiek pierādīts pretējais.

Apstāklis, ka sabiedrība ar ierobežotu atbildību tiek dibināta ar mērķi veikt komercdarbību, nenozīmē prezumpciju, ka visos tās īpašumā esošajos nekustamajos īpašumos tiek veikta saimnieciskā darbība likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" izpratnē. Vērtējot saimnieciskās darbības jēdzienu, lietā jābūt pierādījumiem, ka attiecīgās telpas tiek izmantotas saimnieciskās darbības veikšanai. Tiesa lietā šādus pierādījumus nekonstatē, un arī Lēmumā nav norādīts uz šādu pierādījumu pastāvēšanu. Tādējādi tiesa atzīst par nepamatotiem Lēmumā izdarītos secinājumus par juridiskās personas statusu saistībā ar Komerclikuma normām un komersanta būtību, lai izdarītu secinājumu, ka jebkurš juridiskai personai piederošs īpašums tiek izmantots tikai saimnieciskās darbības veikšanai.

Tiesa uzskata, ka jāņem vērā arī likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 3.panta devītajā daļā noteiktais nodokļa maksātāja

pienākums viena mēneša laikā paziņot pašvaldībai par saimnieciskās darbības uzsākšanu un izbeigšanu šā panta pirmās daļas 2.punktā minētajos objektos. Līdz ar to likums paredz pienākumu visiem nodokļu maksātājiem, tajā skaitā juridiskām personām, paziņot pašvaldībai par saimnieciskās darbības uzsākšanu šajās telpās.

No iepriekš minētā izriet, ka Lēmumā nepamatoti konstatēts, ka pieteicēja Telpas izmanto saimnieciskās darbības veikšanai un tādējādi pieteicējai nepamatoti piemērota NĪN likme 1,5 procentu apmērā no kadastrālās vērtības.

[4.4] No lietas materiāliem izriet, ka pieteicēja ar 2011.gada 15.novembra līgumunodevusi Telpas bezatlīdzības lietošanā fiziskai personai un šai personai sniedz apsaimniekošanas pakalpojumus. Tiesas ieskatā, iepriekš minētie apstākļi nemaina iepriekš spriedumā konstatēto, jo likumdevēja mērķis, tiesas ieskatā, ir bijis piemērot mazāku NĪN likmi gadījumos, ja telpas tiek izmantotas dzīvošanai vai arī tās tiek izīrētas dzīvošanai.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 14.decembra spriedumu atbildētāja iesniedza apelācijas sūdzību, pamatojoties uz turpmāk minētajiem argumentiem.

[5.1] Jebkurš nekustamais īpašums, kas zemesgrāmatā reģistrēts uz juridiskas personas vārda, tiek izmantots šīs juridiskās personas saimnieciskajā darbībā neatkarīgi no tā, vai saimnieciskā darbība tiek veikta konkrētajā nekustamajā īpašumā vai nē.

[5.2] Likumdevēja mērķis piemērot samazināto NĪN par juridiskai personai piederošiem īpašumiem ir noteikts par dzīvošanai paredzētām telpām, jo šādas telpas saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 3.panta pirmo daļu ir īres līguma priekšmets, proti, dzīvojamās telpas īres līguma priekšmets var būt atsevišķs dzīvoklis, dzīvokļa daļa vai dzīvojamā māja. Par atsevišķu īres līguma priekšmetu nevar būt istabas daļa vai caurstaigājama istaba, kā arī palīgtelpas (virtuve, gaitenis, pieliekamā telpa u.c.). Savukārt likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.panta pirmās daļas 1.punkts nosaka, ka papildus īres maksai proporcionāli izīrētās dzīvojamās telpas platībai maksājami šādi obligātie maksājumi, kā likumā noteiktais NĪN maksājums. Likumdevējs šādu izņēmumu ir paredzējis, lai NĪN slogs pēc likmes 1,5 procenti negultos uz īrnieku.

[6] Paskaidrojumos par atbildētājas apelācijas sūdzību pieteicēja norādīja, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un pilnībā noraidāma.

[7] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma304.panta pirmo daļu lieta tiek izskatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[8] Rakstveida procesā pārbaudījusi lietas materiālus un novērtējusi lietā esošos pierādījumus, apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir pamatota un pieteikums ir noraidāms.

[9] Lietā izšķirams jautājums par to, vai attiecībā uz pieteicējai piederošo nekustamo īpašumu – Telpām – ir piemērojams likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 3.panta pirmās daļas 2.punkts (samazinātā NĪN likme).

[10] Saskaņā ar likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" (*tiesību normas spriedumā izteiktas redakcijā, kāda bija spēkā 2012.gadā*) 3.panta pirmās daļas 1.punktu nekustamā īpašuma nodokļa likme ir 1,5 procenti no nekustamā īpašuma kadastrālās vērtības zemei, ēkām vai to daļām, izņemot šā panta pirmās daļas 2.punktā un šā panta $1.^2$daļā minētajiem nekustamā īpašuma nodokļa objektiem, kā arī inženierbūvēm.

Savukārt daudzdzīvokļu mājām neatkarīgi no tā, vai tās ir vai nav sadalītas dzīvokļu īpašumos, dzīvojamo māju daļām, telpu grupām nedzīvojamās ēkās, kuru funkcionālā izmantošana ir dzīvošana, kā arī telpu grupām, kuru funkcionālā izmantošana ir saistīta ar dzīvošanu (garāžām, autostāvvietām, pagrabiem, noliktavām un saimniecības telpām), ja tās netiek izmantotas saimnieciskās darbības veikšanai, nodokļa likme ir 0,2 procenti no kadastrālās vērtības, kas nepārsniedz 40 000 latu (3.panta pirmās daļas 2.punkta a) apakšpunkts), 0,4 procenti no kadastrālās vērtības daļas, kas pārsniedz 40 000 latu, bet nepārsniedz 75 000 latu (3.panta pirmās daļas 2.punkta b) apakšpunkts), vai 0,6 procenti no kadastrālās vērtības daļas, kas pārsniedz 75 000 latu.

Tātad, lai piemērotu samazināto NĪN likmi Telpām, jākonstatē, ka tās netiek izmantotas saimnieciskās darbības veikšanai. Attiecīgi minētā priekšnoteikuma esība ir izšķiroša, lai atzītu, vai tām ir piemērojami likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 3.panta pirmās daļas 2.punktā paredzētie izņēmumi un nosakāma samazinātā NĪN likme.

[11] Pieteicēja ir juridiska persona, kura reģistrēta komercreģistrā kā sabiedrība ar ierobežotu atbildību, kas ir viena no kapitālsabiedrības formām. Atbilstoši Komerclikuma 1. un 134.pantam komercsabiedrības dibināšanas mērķis ir komercdarbība, kas ir atklāta saimnieciskā darbība, kuru savā vārdā peļņas gūšanas nolūkā veic komersants. Turklāt saskaņā ar Komerclikuma 2.pantu,

ja komersants ir ierakstīts komercreģistrā, nav pieļaujama ieruna par to, ka saimnieciskā darbība, kas veikta, izmantojot komercreģistrā ierakstīto firmu, nav komercdarbība.

Likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 1.panta ceturtā daļa šā likuma izpratnē saimniecisko darbību definē kā preču ražošanu, darbu izpildi, tirdzniecību, pakalpojumu sniegšanu un cita veida darbību par atlīdzību, izņemot maksas pakalpojumu sniegšanu atbilstoši valsts vai pašvaldību budžeta iestāžu funkcijām, zemes izmantošanu lauksaimniecības produktu ražošanai pašpatēriņam, kā arī dzīvokļa vai individuālās dzīvojamās mājas (mājas daļas) izīrēšanu dzīvošanai vai fiziskās personas īpašumā vai tiesiskajā valdījumā esošas telpu grupas, kuras funkcionālā izmantošana ir saistīta ar dzīvošanu (garāža, autostāvvieta, pagrabs, noliktava un saimniecības telpa), iznomāšanu fiziskajai personai, kura to neizmanto saimnieciskajā darbībā.

Tādējādi likums paredz divus konkrētus izņēmumus attiecībā uz dzīvojamām telpām un ar tām saistītām nedzīvojamām telpām, kad uzskatāms, ka saimnieciskā darbība netiek veikta – dzīvojamo telpu izīrēšana dzīvošanai, kā arī tādu fiziskas personas īpašumā (valdījumā) esošu telpu grupu iznomāšana citai fiziskajai personai, kuru funkcionālā izmantošana ir saistīta ar dzīvošanu un kuras šo telpu nomnieks neizmanto savā saimnieciskajā darbībā. Līdz ar to visos pārējos gadījumos nav pamata uzskatīt, ka saimnieciskā darbība netiek veikta.

[12] No lietas faktiskajiem apstākļiem izriet, ka neviens no likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 1.panta ceturtajā daļā uzskaitītajiem izņēmumiem uz pieteicēju nav attiecināms, līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka Telpas netiek izmantotas saimnieciskās darbības veikšanai. Tādējādi nav konstatējams viens no priekšnoteikumiem, lai attiecībā uz Telpām tiktu piemērota NĪN samazinātā likme.

Šo secinājumu apstiprina arī publiski pieejamā informācija, kas saistīta ar grozījumu izstrādi likumā "Par nekustamā īpašuma nodokli". Tā, piemēram, 2013.gadā Saeimas Budžeta un finanšu (nodokļu) komisijā tika izskatīts likumprojekts „Grozījumi likumā „Par nekustamā īpašuma nodokli"", ar kuru paredzēts papildināt likuma 3.pantu ar 1.^{6}daļu, nosakot, ka „komercsabiedrību īpašumā vai tiesiskā valdījumā esošo dzīvojamo māju daļām un nedzīvojamo māju daļām, kuru funkcionālā izmantošana ir dzīvošana, šā panta pirmās daļas 2.punktā noteiktā nodokļa likme piemērojama, ja tās ir izīrētas dzīvošanai, no nākamā mēneša pēc īres līguma reģistrēšanas pašvaldībā. Nodokļa likmi 1,5 procenti piemēro, ja īres līgums nav noslēgts, vai ar nākamo mēnesi, kad tiek izbeigts īres līgums".

Šā likumprojekta anotācijā skaidrots, ka likuma pašreizējā redakcijā nav precīzi noteikts, ar kādu nekustamā īpašuma nodokļa likmi ir apliekamas komercsabiedrību īpašumā esošas dzīvojamās ēkas un telpu grupas, kas paredzētas dzīvošanai, bet nav izīrētas dzīvošanai fiziskajām personām. Likuma 3.panta pirmās daļas 2.punktā noteikts, ka šajā punktā minētajiem nekustamā īpašuma nodokļa objektiem piemērojama nodokļa likme 0,2, 0,4 vai 0,6 procenti tikai gadījumā, ja šie objekti netiek izmantoti saimnieciskās darbības veikšanai. Savukārt likuma 1.panta ceturtajā daļā noteikts, ka par saimniecisko darbību nav uzskatāma dzīvokļa vai individuālās dzīvojamās mājas (mājas daļas) izīrēšana dzīvošanai. Šāds regulējums likuma 1.panta ceturtajā daļā noteikts, lai pasargātu dzīvojamo telpu īrniekus fiziskās personas no pārāk augstiem nekustamā īpašuma nodokļa maksājumiem, jo saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.pantu papildus īres maksai proporcionāli izīrētās dzīvojamās telpas platībai īrniekam jāmaksā nekustamā īpašuma nodoklis. No minētajām likuma normām izriet, ka komercsabiedrībām piederošas dzīvojamās ēkas vai telpu grupas, kas paredzētas dzīvošanai, bet nav izīrētas fiziskajām personām dzīvošanai, ir apliekamas ar nekustamā īpašuma nodokļa likmi 1,5 procentu apmērā, savukārt pēc īres līguma noslēgšanas attiecīgi 0,2, 0,4 vai 0,6 procentu apmērā. Likumprojekta anotācijā arī norādīts, ka praksē, ņemot vērā ļoti īso laika periodu, kurā bija jānodrošina visu likuma 3.panta pirmās daļas 2.punktā noteikto objektu aplikšanas ar nekustamā īpašuma nodokli uzsākšana, ir izveidojušās dažādas interpretācijas. Anotācijā, atsaucoties uz Komerclikuma 1.panta otro daļu, 2.pantu un Gada pārskatu likuma 10.pantu, norādīts, ka no šīm tiesību normām izriet, ka jebkurš nekustamais īpašums, kas zemesgrāmatā reģistrēts uz komercsabiedrības vārda, tiek izmantots šīs juridiskās personas saimnieciskajā darbībā, neatkarīgi no tā, vai saimnieciskā darbība tiek veikta konkrētajā nekustamajā īpašumā vai nē *(sk. http://titania.saeima.lv/livs/saeimasnotikumi.nsf/0/89CDB6F264A07EADC2257B650030F654? OpenDocument&srcv=dt).*

Saeima 2013.gada 6.novembrī ir pieņēmusi likumu „Grozījumi likumā „Par nekustamā īpašuma nodokli"", ar kuru likuma 3.pants papildināts ar 1.^{7}daļu, paredzot, ka samazinātā nodokļa likme komersanta īpašumā esošiem objektiem ir piemērojama tad, ja tie izīrēti dzīvošanai, un 1.^{8}daļu, paredzot, ka nodokļa likme ir 1,5 procenti arī tad, ja panta pirmās daļas 2.punktā noteiktie objekti ir komersanta tiesiskajā valdījumā.

No minētā secināms, ka likumdevējs, ņemot vērā likuma piemērošanas praksē konstatētās nepilnības, ir vēlējies precizēt likuma "Par nekustamā īpašuma nodokli" 3.pantu (nevis iekļaut kādu jaunu, iepriekš nebijušu regulējumu), vienlaikus uzsverot, ka, interpretējot kopsakarā likuma 1.panta ceturto daļu un 3.panta pirmās daļas 2.punktu, nekustamā īpašuma nodokļa samazinātā likme nav piemērojama komercsabiedrībām piederošiem nekustamajiem īpašumiem, kuru funkcionālā izmantošana ir dzīvošana vai saistīta ar dzīvošanu, ņemot vērā, ka šie nekustamie īpašumi tiek izmantoti komercsabiedrības saimnieciskās darbības veikšanai. Likumdevējs arī ir vēlējies precīzi noteikt, ka vienīgais izņēmums, kad samazinātā likme tomēr ir piemērojama, ir gadījums, kad komercsabiedrībai piederošs nekustamais īpašums ir izīrēts dzīvošanai un tikai uz īres līguma laiku.

[13] Par pieteicējas argumentu, ka nekustamais īpašums Rīgā, Jasmuižas ielā 18, k-1-100, ir labiekārtots trīsistabu dzīvoklis, apgabaltiesa norāda sekojošo.

Saskaņā ar likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 4.panta 1.^{1}daļu nekustamā īpašuma nodokļa administrēšanai izmanto Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā reģistrētos datus. Izmaiņas nekustamā īpašuma sastāvā vai nekustamā īpašuma objektu raksturojošajos datos nodokļa aprēķinā ņem vērā atbilstoši šajā likumā noteiktajai kārtībai, ja šīs izmaiņas ir reģistrētas Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā. Datus, kas netiek reģistrēti Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā, nekustamā īpašuma nodokļa administrēšanai vietējā pašvaldība iegūst šajā likumā noteiktajā kārtībā

vai no citām informācijas sistēmām.

Atbilstoši Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmas datiem nedzīvojamo telpu Rīgā, Jasmuižas ielā 18, k-1-100 lietošanas veids ir „Cita, iepriekš neklasificēta, telpu grupa (1274)", līdz ar to pēc sava statusa, kas izmantojams NĪN administrēšanai, tās nav paredzētas dzīvošanai.

[14] Ņemot vērā iepriekš konstatēto, apgabaltiesa secina, ka iestāde pamatoti un atbilstoši aktuālajiem kadastra datiem ir aprēķinājusi pieteicējai NĪN maksājumus par Telpām 2012.gadam, pareizi interpretējot likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" normas un piemērojot nodokļa pamatlikmi 1,5 procentu apmērā.

[15] Pirmās instances tiesa nepareizi interpretējusi likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 1.panta ceturto daļu un 3.panta pirmās daļas 2.punktu, līdz ar to nonākusi pie nepareiza rezultāta spriedumā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

Noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību „SL Namu serviss" pieteikumu par Rīgas domes priekšsēdētāja 2012.gada 4.jūnija lēmuma Nr.1-43/RD-12-1837nd atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente		M.Osmane
Tiesneši		V.Poķis A.Šteinberga